

י"א בתמוז
17 ביולי
מספרנו
תשפ"ד
2024
מה/6182

**פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ג' שלא מן המניין לשנת 2024
שהתקיימה ביום חמישי, כ"ג בסיוון התשפ"ד, 27/06/24**

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	ד"ר לורן אבישר אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	ד"ר ענבל כהן
חבר מועצה	פרופ' עפר לוי
חבר מועצה	מר יוסי ניסן

סגל:

מבקר המועצה	מר שמואל לביא
מ"מ גזבר המועצה	מר שמעון מזוז

על סדר היום:

1. אישור צו הארנונה לשנת 2024.
2. אישור צו הארנונה לשנת 2025.

אלעד ארזי: טוב, אני מבקש להתחיל את הישיבה. טוב, אני פותח את ישיבה ג' שלא המניין, שנת 2024, אתחיל בכמה מילים. טוב, חברים יקרים, אנחנו בימים האחרונים של שנת הלימודים תשפ"ד, שנה שחודש אחרי שהתחילה נכנסנו ללמידה מסוג שונה לגמרי. כולנו, ילדים, נוער, צעירים ומבוגרים קיבלנו שיעור בכאב, שיעור בצער, שיעור בדאגה, שיעור בתקווה ויחד עם זאת לא פחות, שיעור באהבה, שיעור במסירות, שיעור באחדות ושיעור בערבות הדדית. אמנם, הדרך ארוכה לפנינו, המערכה לא נגמרה ואיננו יודעים מה ילד יום, אבל בתקופה הזו למדנו שאנו קהילה עם חוסן. אני רוצה לעצור גם בתוך הדרך הזו ולומר בשם כולנו, חברי מועצה ותושבים, תודה. תודה לכל האנשים ולכל הגורמים שבשנה הזו תרמו לחוסן, בתחום הביטחון, החינוך, הקהילה, הרווחה והתשתיות. תודה לבעלי התפקידים ולמתנדבים הרבים מכל הגילאים ובכל תחום. אנחנו החודש הזה, בחודש ההוקרה לאנשי המילואים וזו באמת הזדמנות להוקיר תודה לאנשי הקבע, לאנשי המילואים וכמובן לבני משפחותיהם. הייתי חלק מהמשפחה הזו כמה חודשים ואני יודע שהמערכה בבית לא פחות קשוחה מזו בחזית. תודה רבה לכולם. ועכשיו לסדר היום.

לסעיף 1 - אישור צו הארנונה לשנת 2024.

אלעד ארזי: אנחנו נעלה לסעיף ראשון, נעלה לסעיף ראשון, אישור צו הארנונה לשנת 2024 וסעיף שני, אישור צו הארנונה לשנת 2025. אנחנו ננהל ישיבה מסודרת, אני אתן כמובן לכל אחד את ההתייחסות, אני אסכם בסוף. מירית, אם את מעוניינת להתייחס.

מירית בן אשר: יש לנו התייחסות מטעם כל הסיעה. ביקשנו לייעל זמנים, אז אנחנו.

יוסי ניסן: אתה מדבר על הטייס האוטומטי כרגע או על השינוי?

אלעד ארזי: הכל.

יוסי ניסן: טוב, אנחנו חושבים שהחלטה הזו של להפחית את ההטבה בארנונה או ההנחה שיש בארנונה לשלושת הקטגוריות של נכים בעלי אובדן כושר עבודה ומקבלי גמלת סיעוד, זה בוצע ללא מחשבה מעמיקה ובחוסר התחשבות. דיברת על ערבות הדדית לפני דקה. זה הציבור שהכי זקוק לו בלהבים. אני הייתי ראש מועצה חמש וחצי שני במצב כלכלי הרבה יותר גרוע ממה שקורה כרגע במועצה, ולא חשבתי לרגע לפגוע בשכבת אוכלוסייה הזו. מדובר על למעלה מ-200 משפחות שכל הקטנה בארנונה חלה עליהם בצורה מאוד משמעותית. יש משפחה אחת שנפגעת ב-12,800 שקל בשנה. ביחד מדובר על 11 משפחות שהפגיעה בהן מסתכמת ב-100 אלף שקל בשנה. יש כאלה שמדברים על כמה שקלים, זה ממש לא נכון. במיוחד על רקע זה שקיימת עלייה בארנונה לפי התקציב של המועצה ב-1.2 מיליון שקל ואין מה לעשות, המועצה צריכה לעשות תוכנית התייעלות, צריך להביא כספים מבחוץ כמו שראש המועצה התחייב. העלייה הזאת, הפעולה הזאת זו הפעולה הכי קלה שאפשר לעשות, לגעת בכיס של התושבים, שאלה שהכי צריכים את ההנחה הזו. ואני אומר לכם שבקרב הציבור זה לא עובר. זה לא עובר. מי שהיום יחליט את ההחלטה הזו, ידע שהוא מצביע נגד רוב התושבים חד משמעית. ואנחנו פה כדי להשמיע את הקול הזה. זה חלק מהתפקיד שלנו והשליחות

נוצר על ידי SUMIT.

שלנו כסיעה. גם עיתוי בזמן מלחמה במצב הזה, בכלל לא מתאים. צריך לעשות התייעלות, כמו שאמרת וגיוס כספים כמו שהובטח. ולעשות פעולה כזו כהחלטה ראשונה זה פשוט לא נכון. צריך לחכות ולראות מה קורה ב-2025. יש כנראה עלייה של עוד 5.6 אחוז ואם לא תהיה, אז יהיה שיפוי. מדברים על זה, צריך לראות מה קורה עם זה. כי זה הרבה כסף, זה סדר גודל של עוד מיליון שקל בקופה. כמובן מהרכבת שיש עוד חצי מיליון שקל שנוספו לתקציב. איך נאמר? צריך להביא כספים כמו שבת חולים ומרפאות יודעות לגייס כספים במדינת ישראל. אנחנו באמת רוצים גם לקבל תוכנית כלכלית מסודרת, איך הולכים לגייס את הכסף הזה בשנה הקרובה, בשנתיים הקרובות, עם לוחות זמנים מוגדרים, כמו שהבטיחו לנו. מאוד פשוט. וכל התושבים כאן בלהבים הם לא אמידים, אנחנו צריכים לזכור את זה. יש אנשים שלא גומרים כאן את החודש וכל שקל שנוגעים להם הוא משמעותי, במיוחד לקבוצת האוכלוסייה הזאת. עכשיו אני שומע על זה, אין בעיה, מי שיהיה לו קשיים יפנה לוועדה והועדה תדון בכל נושא פרטני. אני אומר לכם שזה לא יקרה. אנשים פנו אליי ואמרו לי שזה לא משהו שעומד בכלל על הפרק. זאת אומרת, הם לא יפנו לוועדה כי זה מבייש אותם ומשפיל אותם, זה עושה אותם גם מסכנים. הם לא רוצים להיות שם. ואם גם הולכים לשנות את הקריטריונים ולתת להם את זה בדלת האחורית, זה גם מעשה לא נכון. או שעושים את המהלך הזה או שלא עושים את המהלך הזה. אני אצטט תושב אחד שפנה אליי, בלי כמובן שמות, אפילו שניים. אם הוא חושב שאני אשפיל את עצמי ואפנה כמסכן לוועדה הוא טועה. ואם הוא חושב שלפגוע בנו זה הדבר הראשון שהוא צריך לעשות שיהיה בריא. יש כאלה שזאת הפנייה השנייה שלהם. יש עוד מישהי שהסכימה שאני גם אצטט אותה, אני אצטט אותה: בבקשה אל תזכיר את שמי, תעשה הכל ותעמוד על הרגליים האחוריות, שלא יפגעו באוכלוסייה החלשה, תזכיר שאנו תושבים שבנינו את הישוב 40 שנה, באנו כצעירים והיום אנחנו קשישים. תודה רבה.

אלעד ארזי: מרים, את רוצה להתייחס?

עופר לוי: אני גם אשמח.

אלעד ארזי: אה, אין בעיה, בשמחה.

עופר לוי: ככה. הכל, כאילו אם מסתכלים על הסטטיסטיקה, השוואה לישובים אחרים, אנחנו סוציו אקונומי 10, הכל טוב ויפה ויכול להיות גם שיש היגיון בהחלטה שגם, כמו ביישובים אחרים, שאכן ההנחה תהיה מוגבלת ל-100 מטר. גם בהקשר הזה, נניח, אם מסתכלים על ישוב כמו באר שבע זה רק באמת, העשירון העליון, אחוזונים עליונים גרים בוולות, אבל הרוב גרים ב-100 פלוס-מינוס, זה לא כזה קריטי כמו כאן. אבל בשורה התחתונה מדובר פה באמת על החתך של האוכלוסייה שנוקטת מטבע הדברים ולא סתם הם זכאים להנחה. חלקם לא מחוברים גם, לא לפייסבוק ולא לכל ההודעות ולא מודעים גם ולא יודעים עד שהם לא יקבלו את זה בתשלום הבא של הארנונה שמדובר גם על, אמנם עכשיו זה 150 מטר ב-2024 אבל גם שם, אם יש מישהו עם דירה של 300 מטר ויש לא מעט כאלה והוא קיבל הנחה של 80 אחוז, זה אומר שההנחה שלו עודכנה מ-80 אחוז ל-40 אחוז גם השנה ול-26 גם בחצי השנה שנותרה, 26 אחוז הנחה מ-80 אחוז, זו המשמעות בשנה הבאה. עכשיו, אני לא חושב שזה היה מוצדק בכל מקרה לעלות, לעשות עלייה

נוצר על ידי **SUMIT**.

חריגה ובצעד ראשון לפני שיש ניסיונות להתייעלות, אבל זה נכון שהארנונה שלנו יותר נמוכה, מיתר יותר נמוכה מעומר, אבל אם הייתי צריך לבחור בין יש פה אני מבין תוספת של חצי מיליון הכנסות מהארנונה כתוצאה מהגבלת ההנחה. כרגע חצי מיליון זה, הוא מתחלק בין כ-200-150 תושבים וגם לא בצורה שוויונית כי ראינו שיש 11 משפחות שמהן יגבה 100 אלף שקל יותר-

ענבר כהן: עופר, בוא נגיד רק מילה אחת.

עופר לוי: אני מסיים. לא אאריך. המשמעות כדי להשיג עוד 500 אלף שקל אם הייתה עלייה חריגה, אם אני לא טועה, הארנונה זה משהו כמו 25 מיליון, כל עלייה חריגה של אחוז זה 250 אלף. זאת אומרת, 2% עלייה לכולם, המשמעות של 2% עלייה לכולם, בית נניח של 250 מטר רבוע מדובר בכ-15 אלף שקל ארנונה לשנה, עלייה של 2% זה 300 שקל לשנה למשפחה. שזה 25 שקל לחודש וזה אותו דבר וזה לא מורגש וזה לא 10,000 שקל למשפחה בשנה. זה אומר כ-1,000 שקל בחודש.

צחי אוזן: אם אתה עושה ממוצע, תעשה ממוצע לשני הצדדים.

עופר לוי: עדיין, יש פה את המשפחות האלה. זה בסדר, אין בעיה. זה אלפי שקלים בשנה בממוצע. לא משנה, בסדר, חצי מיליון-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אני מבקש, צחי, באמת, אני אתן לך. אף אחד לא מפריע לאף אחד.

עופר לוי: דבר אחרון, בקשר גם לוועדת הנחות לארנונה. אני יצא לי להיות שם גם יושב ראש בקדנציה הקודמת. כמה מקרים כאלה אושרו, של הנחות, שגם שם כרגע צריך לשנות את הנהלים. גם היה איזה דבר שהיה צריך לחשוב עליו קודם ולהגדיל אותו. לפני שהוא מעלים, ואחרי זה אומרים נגדיר נהלים חדשים. אתם יודעים כמה תיקים הגיעו בשנה וכמה הנחות ניתנו בממוצע? לא רק בחמש שנים האלה, אלא ב-15 שנים האחרונות. תיק אחד בממוצע. ידעתם את זה? תיק אחד בממוצע. בשנים שאני הייתי יושב ראש טיפלנו אולי בשישה-שבעה תיקים, אישרנו לארבעה-חמישה ואני יודע שרוב האנשים מתביישים. זה תהליך שצריך לעבור דרך רווחה, זה תהליך שצריך שמענו גם בגזברות. זה תהליך שצריך להיחשף עם כל התלושי שכר וחשבונות בנק וזה תהליך מאוד לא נעים. לכן גם להגיד שכשתהיה ועדה נשנה את התנאים, הרוב לא יגשו.

מירית בן אשר: זה אומר לחזור על זה פעם שנייה.

עופר לוי: וזהו.

ברוריה אליעז: אני רוצה עוד הערה. אנחנו ניצבים בפני דילמה או מצב שחוזר על עצמו כל שנה בכל רשות. הצורך הברור של ראש הרשות וחברי המועצה לדאוג לגבות כמה שאפשר ולהעשיר את קופת המועצה לטובת הישוב, זאת ההנחה הראשונית. אני לא מדברת בכלל על כיוון אחר, רק על טובת הישוב. מצד שני, עומד לנו,

נוצר על ידי **SUMIT**.

בפנינו, התושב עצמו, שכמה שאנחנו רוצים להאמין ואכן מאמינים שאנחנו עושים הכל לטובתו, הוא עולם בפני עצמו, הוא נפגע ממה שהוא נפגע, במיוחד כאשר אנחנו מדברים על אותו אחוז שקשה לו גם כך לעבור את החודש ויש כאלה והם לא מעט, ובמיוחד, אני מדברת על השנה הזאת. השנה הזאת אני לא צריכה להזכיר לכל מי שנכנס לסופר איך המחירים נראים. אפילו אמרו לי, אני לא, כבר שנים בגלל מצב הרגליים שאני לא מכתתת רגליים גם בשוק, אבל אמרו לי שגם בשוק אין מה ללכת משום שהמחירים לא נראים יותר טוב. וגם כמובן המצב של המלחמה הזאת, הארורה שנפלה עלינו, שכל כך פגעה בכולם, שלא לדבר על הצד הפיזי של המשפחות, גם הצד המנטלי והפסיכולוגי, פשוט גם בתוך כיסם, אותן משפחות שמתפרנסות, מההשקעות האישיות שלהן, גם אחרות, לא מעלים להן שום דבר והמצב כידוע לכולם בכי רע. הלוואי שיכולתי להיות בשנה אחרת, הלוואי, ולתת את ידי לכך שזה לא נורא. כמו שאמרתי באחת הישיבות בקדנציה הקודמת, לחברים שלי שהתנגדו: "חבריה, על מה אתם מתעקשים?" עשינו אז חשבון כמה האחוזים המעטים האלה שרצינו לעלות, הטבעתי איזה מטבע לשון, כולם עדיין צוחקים על זה שאמרתי: "סך הכל פלאפל ושתיה קרה. כל משפחה תתנדב עם פלאפל ושתיה קרה." אני חושבת שאתה עוד היית אז. נכון? זהו, אתה תאשר את זה. היום אנחנו לא מדברים על הסכום הזה, זה לא פלאפל ושתיה קרה. זה סכום אחר וחברים שלי עוד לא פירטו את הכל, אבל זה סכום קשה וגם הורדה, אני לא מדברת רק על הדברים הנוספים של ארנונה, זה גם הורדה כמובן במטראז' שמחייב שוב העלאה של מיסוי. וקשה. הלב כואב להצביע בשנה הזאת בעד זה.

אלעד ארזי: צחי.

ענבר כהן: רגע, מירית רצתה.

אלעד ארזי: מירית לא. צחי.

צחי אוזן: אני אתייחס לדבריו של עופר. אם החלטת שאתה עושה ממוצע בכיוון אחד, צריך לעשות את הממוצע בכיוון אחר. בסדר? גם בכיוון של המשפחות.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: עופר, תן לו.

צחי אוזן: גם 200 משפחות זה בא לידי ביטוי ב-208 שקלים לחודש.

ענבר כהן: קודם כל זה לא 200 משפחות, בוא נדבר על זה. עם דברים הגיוניים. 53 ו-53 ועוד 52 שהשטח של הבית שלהם הוא מעל 100 מטר, גם זה. העלויות מחירים של ה-11 משפחות זה בתים של שטח בית של מעל 300 מטר.

*** מדברים ביחד.**

צחי אוזן: זה מהכיוון הזה. דבר שני, אני חושב שהבדיקה הפרטנית היא הרבה יותר חכמה. אדם שהוא נכה שיש לו הכנסה של 70 או 80 או 50 אלף בחודש עדיין זכאי לעוד הנחה? לא. לכן אני לא חושב שיש ממה להתבייש. זאת אומרת שאם היינו מחליטים פה לתת איזשהו מענק של 200-300 אלף לאדם נכה, תאמין שכולם היו מבצעים. מי שנפגע, גם ההורים שלי נפגעים דרך אגב מההחלטה הזאת כן? זה לא שאני מדבר נגד אותם תושבים. אני חושב שהדרך היא נכונה וצריך לעשות את זה בצורה הזאת. אני לא חושב שההחלטה היא קריטית פה. עם כל הצער שבדבר, אבל יש בסוף יש פה קופה שהיא ריקה לחלוטין. שתבינו, בראשון לחודש האחרון הייתה בעיה עם העברת שכר, עם העברת משכורות. יש פה בעיה ויש בעיה בקופה. צריך לראות איך נותנים את הכסף וזה המקור הראשון, אז משלמים, הכסף יוצא, אין מה לעשות.

אלעד ארזי: אני תכף אתן לך להתייחס.

צחי אוזן: יש בעיה עם השכר. לא היה מאיפה להעביר כסף בראשון לחודש. השכר החודש הוא שכר מוגדל בגלל ההבראה-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: נגבתה, נגמר. שילמו לספקים. לא נשאר כסף.

מירית בן אשר: ובחודש הבא זה קורה פעם נוספת.

צחי אוזן: ב-15 אני צריך להעביר שכר-

מירית בן אשר: ככה נתנהל כמה שנים אחורה?

צחי אוזן: אני צריך להביא שכר ב-1, אני לא יכול לחכות ל-15.

מירית בן אשר: אני מבינה, אבל ככה זה התנהל כמה שנים אחורה. במה זה שונה אני שואלת.

אלעד ארזי: נשאר לך 60 אלף. בטח שזה שונה, מעולם לא היה דבר כזה-

מירית בן אשר: פעם שעברה דיברנו על 200 אלף.

אלעד ארזי: עכשיו אומר לך פה הגזבר והנה רואה החשבון שבא ובדק שנשאר 60 אלף-

מירית בן אשר: תפסיק לאשר עוד מינויים.

שמעון מזוז: [...] 60 אלף שקל. אחרת, דיברנו עם רינת ש[...] שכר גבוה [...] לא תשלם לכולם ב-1 ו[...] אחר כך נמתין קצת, עוד כמה ימים [...]

אלעד ארזי: ממש פיצלו את השכר של העובדים כי הייתה בעיה, כי אין כסף.

שמעון מזוז: אבל יהיה, יהיה.

אלעד ארזי: לא אמרתי שלא יהיה, אמרתי מה נעשה. צחי, עוד דברים?

צחי און: לא, סיימתי.

אלעד ארזי: מרים, חשוב שתתייחסי.

מרים אלגרבל: טוב. קודם כל, ערב טוב. אני חושבת שנכון יהיה לפתוח בערב טוב-

אלעד ארזי: אני רק אומר. סליחה למי שלא מכיר. מרים כמובן היא מעבר לחברת מועצה, היא יושב ראש ועדת הנחות בארנונה. וגם מטעם זה היא תתייחס.

מרים אלגרבל: כן, אני באה עם הכובע הזה. אני חייבת לציין א' שכל חברי המועצה, אין לי ספק בכלל שכולנו רואים את טובת התושב וודאי ובוודאי דנים כאן בדיני נפשות. ובאמת כל אמירה כאן, בין אם נסכים או לא, ולא נסכים אני חושבת שהיא מאוד משמעותית וחשובה. אני חייבת להגיד, אני באה מתחום אחר, ולא משנה אני ישבתי ולמדתי את הסוגייה הזו כדי באמת להיות א' בקיאה, עד כמה שניתן, ו-ב' באמת לבחון את הדברים, לעשות את הדברים בשיקול דעת. הנושא באמת רגיש. הנושא באמת דורש מכולנו המון-המון רגישות ותבונה. אני חייבת לציין מתוך הבדיקה שלי גם עם הרווחה וגם עם הגזברות וגם עם טבלאות שעיינתי בהן, אני חייבת להגיד שאומנם באמת דנים באנשים בשלושת הסעיפים שהם סעיפים באמת רגישים וקשים, אבל אני חושבת שצריך לעשות סדר, אחת ולתמיד. העיתוי אפשר להתווכח עליו, אבל אני חושבת שאדם שזקוק באמת לתמיכה, להנחה, צריך להוכיח את זה. זאת אומרת אנחנו יכולים להיות הכי הכי נחמדים בעולם, לדבר עם האנשים ולהקשיב להם, אבל בסופו של דבר אנחנו כוועדה מחויבים באמת לפרוט את כל אותם קריטריונים ולבחור אותם. אני צריכה בסוף לשבת ולכתוב את ההמלצות שלי או ליצור איזשהו פרוטוקול שבאמת יאשר אם יש הנחה או אין הנחה, וזו אחריות עצומה. אני לא אוכל לשבת ולכתוב למישהו שהוא לא זכאי להנחה כשהוא בסוף אני אאשר שהוא זכאי להנחה. ולכן אני חושבת שזה רציני ומתוך מה שככה למדתי אני חושבת שכן צריך לעשות רה-ארגון מחודש. אני חייבת לציין ככה, מישהו גם כתב לי ואמר "מקומה של הועדה לא כל כך חשוב". אז בסדר אתם תדונו ואין לכם הרבה מה לעשות כי הדברים כתובים ואתם בעצם מוגבלים. אני רוצה לציין שזה לא כך. שקיימת ממש גמישות, אני יכולה אפילו לצטט מתוך מה שככה למדתי, אז א' מקרים אשר יהיו חריגים מהקריטריונים יובאו לדיון מיוחד בפני הועדה, זה א'. דבר נוסף, התקנות, תקנות ההנחה שקובעות כי יש שיעור הנחה מסוים על פי מבחנים שנקבעו, אוקי? בעצם אנחנו רשאים להתחשב במצבו החומרי של המחזיק, לצורך זה אף לקבוע תנאים ומבחני משנה לזכאות להנחה לפי כל אחד מהם, בעצם מאותם סעיפים. זה אומר, נכון, א' אנחנו דנים באנשים והמפגש הוא פרונטלי ואנושי ומסתכלים בעיניים האחד של השני וקשובים. אני באמת באה מהמקום הזה של הקשבה, ובוודאי למי שזכאי, אין עוררין על כך. אני ממש מתחייבת להיות במקום הזה ועזרו לי אנשי המקצוע-

שמואל לבניא: אפשר? אני רוצה להוסיף עוד מילה חשובה מאוד. הועדה הזו היא ועדה חסויה, אף אחד לא רואה את הדברים האלה. לא ראש המועצה, גם אני כמבקר אם אני בא לעשות ביקורת על תהליך קבלת ההחלטות, אסור לי לראות את המסמכים, אני לא רואה את המספרים של האנשים, אסור. זה בחוק, זה כתוב, כך שתושב שחושב שעכשיו הכל נחשף לו לפני כל תושבי להבים זה לא נכון, ואם אחד מחברי הועדה ידליף הוא צפוי לתביעה משפטית.

מרים אלגרבל: תודה לך על נקודה שהיא באמת משמעותית. אני אומרת שוב וחוזרת, אני באמת שלמה, למרות מה ששמעתי כאן וזה בהחלט נוגע לי, אני שלמה עם, באמת עם ההחלטה שאכן צריך לעשות איזשהו בדק בית ולבדוק. נכון, הקופה ריקה, אבל אני חושבת שזו לא הסיבה שאנחנו צריכים לרוץ ולעשות את ההנחות האלה. למדנו מתוך רשויות אחרות ששם באמת גובים ולהבים אכן מועצה איתנה, אבל ענייה ולכן צריך לעשות את שיקולי הדעת שבסוף-בסוף זה לטובת התושב.

אלעד ארזי: תודה מרים. מירית, רצית להתייחס?

מירית בן אשר: כן, מה שהיא אמרה. קודם כל מרים באה לשוחח מספר פעמים בשבוע וגם תודה על השיתוף במידע וזה נכון גם אני חברה איתך בוועדה הזו. היה לנו שיח על כל הרשמים שלנו ועל המשמעויות שכל אחת איך שהיא רואה את זה, היינו בהרבה במשותף בדעות. דבר אחד אני רוצה רק להתייחס למה שאמרת לגבי הקריטריונים שיכולים להיות גמישים ויכולים להשתנות, שהקריטריונים צריכים להיות מוגשים יחד עם צו הארנונה. לפחות זה מה שכתוב בתור מסמך שדיברת עליו-

מרים אלגרבל: לפרסם אותו.

מירית בן אשר: וזה משהו שאין לנו כרגע, זאת אומרת אנחנו לא יודעים מה השינוי הזה כרגע ואם אנחנו מדברים על שינוי צריך גם לציין את הקריטריונים בהתאם.

אלעד ארזי: תודה רבה. ענבר.

ענבר כהן: יום רביעי, ה-26 ליוני, עוד ערב לילה עם מחשבות נודדות. לפני כמעט שבועיים אלעד מדבר לראשונה על השינוי הנחות בצווי הארנונה. יום למחרת כבר היינו בגזברות והתחלנו לקחת נתונים. ראשית, נתונים רחבים. מה קורה בלהבים, מה קורה ברשויות נוספות. את כלל הנתונים המנותחים הבאתי לסיעה לשיחה ראשונה שהייתה מורכבת ומלאה התלבטויות ואי הסכמות ואחריה ירדתי לרזולוציות של רמת הפרט והמשפחה והשלכות על כל משפחה כפי שהיא בתוך הישוב. לקבל החלטות שיש בהן פגיעה ישירה בתושבים זו החלטה כבדת משקל ושלא ניתן להתייחס אליהן כלאחר יד. מכלול השיקולים בעבורנו היו אחד, ראשית השוואת ההנחות בין כלל האוכלוסיות בישוב שמקבלות הנחה רק למאה המטר הראשונים באופן דומה למשפחות עם ילד נכה ואחרות. שתיים, אישור קו עם רשויות בסטטוס סוציאקונומי דומה לנו. מתוך הבנה שזה תהליך שנכון להכיל אותו בעינינו, שאלנו איך יהיה הכי נכון לעשות את זה. פניתי לאלעד עוד בהתחלה עם שתי בקשות עקרוניות. אחת, התייחסות מדורגת בין שנת 2024 ל-2025 ושתיים, והכי

נוצר על ידי SUMIT.

חשובה, שימת לב משמעותית לרמת הפרט. הצהרה ברורה שוועדת ההנחות וועדת ערר יעמדו לרשות התושבים שכל תושב שירצה אנחנו נראה ונבין את קשייו ונעשה כל שניתן על פי חוק בכדי לסייע. רק מי שלא מכיר אותי יוכל לחשוך בי בנוקשות הלב ושרירותיות. אני לעולם לא אצביע על דבר מבלי שאטיל ספק ואבחן אותו ובוודאי לא כשזה נוגע לאנשים. לא הייתה משפחה בלהבים שלא נתתי דעתי על העלייה המשוערת בארנונה עבורם ועדיין אני מאמינה בתקינות המהלך. משהו על עבודת המועצה. אם באמת רוצים להוריד משהו מסדר היום, ניתן היה לפנות מראש ולנמק למה הדברים לא מקובלים ולא רק ארבעה ימים מראש. היה אפשר לבחון חלופות נוספות. אופן העבודה ברגע האחרון ולא מתוך כנות אמיתית לתהליך המשותף מכאיב לי. תודה, יוסי, על עבודה ציבורית נרחבת שהובילה רבים וטובים להתקשר אלי ולבני משפחתי ולדבר על קשיון הלב ועל דרך חשיבה על החלש. כן, כל שיחת טלפון גרמה לדמעות וכאב והפיכה נוספת בנתונים. לא לבד הפכתי בהם שוב ושוב. ביקשתי מחבריי לסייעה וישבתי ודיברתי עם אלעד שוב ושוב שאנחנו נהיה מדויקים, שלא תהיה משפחה שלא נהיה קשובים אליה במסגרת החוק וצו הארנונה. אני שיום-יום עוסקת באוכלוסייה הכואבת בארץ שלנו, אוי לי אם לא אדע להבין את הכאב וגם את הקושי הכלכלי. כואב לי, יוסי, שזו הדרך לעזור לי לשנות דעתי ולא שום עבודה אמיתית, אולי כי איפשהו גם אתה מבין שזה דבר נכון וראוי לעשות, אבל פוליטית זה לא סקסי. לא ככה רציתי שנגיע לרגע הזה. ורגע לפני שאסיים ומתוך אמונה ותפילה אמיתית שאני עושה את הדבר הנכון, שהוא לא בהכרח הנעים לנו, אבל הוא נכון לנו כישוב. רועי חסן כתב על המיטה. על המיטה, לפני עוד יום עבודה, אני לוחש לעצמי כתפילה חרישית את מילותיו של זרתוסטרא. אדם אשר אין בו כאוס לא יוכל להוליד כוכב רוקד. יש בך כאוס, יש בך כאוס, יש, יש, יש. בלילות ובערבים האחרונים שבהם אני לא מרפה מאלעד והמחשבות שאנחנו בטוח עושים את מה שנכון לעשות מצאתי בתוכי ואני חושבת שלא רק אני, כאוס. לא סתם כאוס. כאוס גדול ומורכב, אבל אחראי ובוחר ומטיל ספק. אך מתוכו אני מרגישה שיש סיכוי שגם יולד כוכב רוקד.

אלעד ארזי: תודה, ענבר. כן, לורן.

לורן אבישר: בגלל שאני יודעת שאני לא יושבת בוועדה, אבל בגלל שגם אני הולכת להצביע אני כן רוצה להגיד כמה מילים. די הוצאת לי את המילים מהפה כי דיברנו על זה קודם. הנושא הזה קשה לכולם זה לא משהו שמישהו לוקח החלטה פה ככה שרירותית ולאחר יד, צריך לחשוב על זה וצריך לעשות מחשבה עם המוח ועם הלב ביחד. יש לנו אחריות מצד אחד כלפי הישוב כולו וגם כלפי התושב הבודד ושוב, בדיוק כמו שנאמר פה, אני לא חושבת שאפשר להגיד עליי שאני עושה החלטות שרירותיות וקרירות ובלתי מחשבה, כל העבודה שלי, כל ההווייה שלי היא מתן לאנשים מכולי וגם כשאין לי. אין ספק שאנחנו חושבים פה המון-המון גם עם הרגש, אבל יש לנו אחריות פה לעשות סדר ולעשות סדר בדברים שאני לא יודעת מתי נעשה בהם סדר, ואני כן מאמינה, כמו שצחי אמר, שאני בטוחה שיש משפחות שעומדות בקריטריונים שהשתנו בעצם ושלא זקוקים להנחה ואחרים שכן זקוקים ולא מקבלים. אנחנו צריכים לעשות את זה נכון ועם מחשבה על כולם וגם אצלי, ההורים שלי, להערכתי הולכים להיפגע מההחלטה אם היא תעבור, אבל צריך לעשות את זה נכון ולא לחשוב רק על האדם הבודד שכמובן אני לא רוצה לפגוע באף אחד, אבל צריך לחשוב על זה נכון. ואני רוצה ומאמינה שהוועדה הזאת תעשה את זה נכון. ואף אחד מאיתנו, כמו שאני

הבטחתי לתושבים שדיברו איתי, אף אחד מאיתנו שלא צריך להיות חלק מהמידע הזה לא ידע ממנו ואני סומכת באופן מלא על מרים ועל הלב שלה ועל המוח שלה ועל שאר חברי הוועדה שיעשו את זה נכון ומי שצריך, יקבל. ואני מאמינה שאם זה לא יקרה, גם אנחנו נעמוד על הרגליים האחוריות.

ענבר כהן: לא, זה יקרה, אין סיבה שלא.

לורן אבישר: בדיוק ולכן אני כן מאמינה שהדבר הזה נכון ולעשות אותו נכון, והמטרה היא פה לא לפגוע באף אחד. מאוד קשה לנו היום, אתם רואים. אבל אנחנו צריכים לעשות את זה נכון וחכם. בשביל זה אנחנו פה. ואנחנו פה רק למען תושבים. תודה.

יוסי ניסן: אני רוצה להתייחס לדברים של ענבר. ענבר, כשאנשים מתקשרים אליי, אנחנו אנשי ציבור, קודם כל. אנחנו נבחרו ציבור ואנחנו צריכים לייצג את הציבור בכללותו, לא רק את אלה שבחרו בנו. וכשאנשים שואלים אותי איך מונעים את הגזירה הזו, אני מסביר להם מה הלך הרוח ולאן זה הולך. זאת אומרת, מה התהליך הבא, שזה צריך לעבור במליאה. שואלים אותי מי נגד מי, מי חושב ככה ומי חושב אחרת ואיך יחסי הכוחות ומבקשים את הטלפון שלך. לא לתת לה את הטלפון להבא?

ענבר כהן: יוסי, כמה פעמים-

יוסי ניסן: איפה הבעיה, אני לא מבין. אני יכול להסביר כל החלטה שלי לכל ציבור שהוא וזה האחריות שלנו. מה את רוצה-

ענבר כהן: יוסי, אתה יודע מה הם אמרו כשהם התקשרו? יוסי ביקש מאיתנו להתקשר, יוסי ביקש. לא אנחנו ביקשנו מיוסי. לא שאלנו איך נטה את זה. יוסי ביקש-

יוסי ניסן: אני לא רואה כאן שום בעיה. אם קיבלת החלטה, את יכולה להסביר אותה לכל אחד-

ענבר כהן: אני הסברתי. אני ישבתי שעות וימים להסביר.

יוסי ניסן: חלק מהתפקיד שלך כאן במועצה כמו שהבטחת זה לגרום לאיזונים. בסדר גמור.

ענבר כהן: בסדר, אני גם אמרתי לכם-

יוסי ניסן: אני לא מצפה מאנשים של [...] להצביע אחרת. בדרך כלל, ככה זה עובד.

ענבר כהן: יוסי, אני אמרתי גם לכם וגם ביום שבשנייה שיצאתי מהגזברות התקשרתי למירית ואמרתי לה "תעשו בדק בית ובואו נשב ונדבר". כשאלעד אמר לי "ענבר, יש מחשבה כזאת" הוא לא היה עם איזושהי החלטה חד חד משמעית הולכים על המהלך. הוא אמר לי "תחשבי ונחשוב, ונחשוב אחר כך מחדש איך עושים את זה"-

יוסי ניסן: אז אנחנו ראינו את זה כהודעה-

ענבר כהן: אבל גם על ההודעה הזאת הייתה הזמנה מפורשת בואו נדבר. אני יודעת את זה-

יוסי ניסן: נכון, גם קבעתי עם ראש המועצה ישיבה והוא ביטל לי אותה-

אלעד ארזי: מתי קבענו ישיבה?

יוסי ניסן: שלשום.

אלעד ארזי: שלשום? יוסי, אתה קבעת איתי או אני קבעתי איתך?

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: שנייה, יוסי, מי קבע איתי ישיבה או אתה. הישיבה הייתה על הנושא הזה? יוסי, יש פה קוורום, חבל, אני אביא את ההנהלה, אתה לא תשקר בישיבות-

יוסי ניסן: ברור שניסיתי לדבר איתך על זה. ברור, ברור-

אלעד ארזי: יוסי, בבקשה, אמינות, יוסי-

יוסי ניסן: אתה תגיד לי אמינות.

אלעד ארזי: הישיבה נקבעה לפני חודש כשאני ביקשתי את הישיבה בכלל לא בהקשר הזה.

יוסי ניסן: בסדר.

אלעד ארזי: שמעון, שנייה. לא, בואו נשמור על סדר. שמעון רוצה גם להתייחס.

עופר לוי: אני רק רוצה להגיד יש הרבה אומרים מזמינים אותכם לדבר על המהלך לבין שאולי- לבין להגיד לנו החלטנו, לשלוח לנו את צווי הארנונה, ואם אתם רוצים, תבואו לדבר איתכם על זה. ואמרנו את דעתנו גם בקבוצה.

מרים אלגרבל: אני חייבת להגיד, עופר. אני דיברתי עם מירית ואני לא מחכה לאף אחד. יש לי אחריות. ואני יוזמת, אני יזמתי את כל השיחות-

מירית בן אשר: כמו שאנחנו יזמנו את הפגישות עם שמעון.

מרים אלגרבל: נכון, ולכן אני אומרת באמת, עצה פרקטית. אני פשוט יוזמת בשביל עצמי. לא מחכה לאף אחד.

ענבר כהן: מירית, כמה פעמים היינו מוכנים להיות. קודם כל, אני זה לא איזה ייצוג, בסדר? אני עומדת בפני עצמי. גם מולכם ועם הסיעה שלי גם מולכם וגם מול אלעד. הדלת של הבית שלי ולא רק של הבית שלי, פתוחה, יהיו אלה שעוברים ברחוב יגידו, 24/7 הדלת הזאת לעולם לא ננעלת. במטרה מוצהרת שיכנסו לשם אנשים. כל מי שרוצה-

יוסי ניסן: למה את באה אליי בטענות שהפניתי אותם אלייך?

ענבר כהן: אני הזמנתי אתכם כי לכם יש את הפוטנציאל לעשות משהו אחר-

יוסי ניסן: אבל העובדה היא שאיתך התייעצו לפני-

ענבר כהן: לא התייעצו איתי לפני.

יוסי ניסן: ורק לנו נתנו עובדה מוגמרת ואומרים זאת בעיה שלכם שלא באתם לדבר. יש הבדל אם אומרים לנו, הולכים למהלך הזה, בואו נשמע אתכם לפני שמקבלים החלטה.

ענבר כהן: אף אחד לא התייעץ איתי לפני. כשהגיעו צווי ארנונה דיברנו על האם זה משהו-

מירית בן אשר: אבל ענבר, את הצעת את הרעיון המדרגי. זה מה שסיפרת מקודם.

ענבר כהן: אחרי שהם באו.

יוסי ניסן: זה בדיוק העניין. להתייעץ איתך ולא איתנו. זה בדיוק העניין.

אלעד ארזי: טוב, טוב. בואו.

לורן אבישר - אביטן: אלעד נתן לנו איזושהי החלטה ואתם הולכים איתה? אנחנו אנשים עם מוח ומחשבה, אנחנו לא עשינו ישיבה מקדימה על זה. אף אחד מאיתנו, אנחנו לא דיברנו על זה דקה לפני זה. ולכל אחד מאיתנו יש את היכולת לקחת החלטות לבד.

יוסי ניסן: בסדר גמור, מאה אחוז. מצוין.

אלעד ארזי: שמעון.

שמעון מזוז: קצת התייעצתי עם ראש המועצה. אני לא מקנא בו. הייתי במעמדים האלה. ראש המועצה צריך לקבל החלטות קשות. אפשר להיות פופוליסט ולגרור מועצה לגירעונות. הוא אומר טוב, העיקר להיות טוב עם התושבים. יש כאלה ראשי רשויות שאני מכיר שעושים את זה. מה שעושים פה זה צעד אמיץ כי זה באמת לא פופולרי ואני הייתי קודם כל מעלה את הארנונה ב-10 אחוז לכל התושבים להשתוות למיתר-

יוסי ניסן: אני מציע שתחזור למיתר.

שמעון מזוז: אי אפשר לנהל רשות כמו שלכם, ברמה הזאת. יש לכם עוד מעט עוד בית ספר. אתה בנית בית ספר, צריך כסף לתחזק אותו, צריך כסף בשביל הבית ספר, החטיבת ביניים. זה עוד מאות אלפי שקלים שאתה צריך לשים על כל תלמיד שלומד פה ביישוב. כל התוספות האלה שאתם מדברים עליהן, של 2.68 ו-5.29, זה תוספות נומינליות. בפועל היום, כשהאינפלציה כבר גדלה כל כך הרבה, עד שאתה מקבל את התוספת יש לך עוד אינפלציה של 5-6-7 אחוז. וברוריה אמרת שהמחירים עלו. המחירים עלו גם למועצה. היום להעסיק עובד במועצה הרבה יותר קשה. כל מה שאנחנו כפרטיים משלמים בחוץ, המועצה משלמת כפל כפליים. אני אומר לכם שהמועצה הזאת, המועצה הזאת מתנהלת בצורה הכי יעילה שאני מכיר-

יוסי ניסן: תודה, תודה.

שמעון מזוז: אני אומר לך. אין לך איפה לחסוך-

יוסי ניסן: תודה, שמעון.

שמעון מזוז: אין איפה לחסוך. צריך להוסיף כסף דחוף. צריך לשים אנשי מחשבים, אנשים-

יוסי ניסן: אגב, חמש שנים זה המצב, שלא תתבלבל.

שמעון מזוז: לא משנה-

יוסי ניסן: חמש שנים זה המצב.

שמעון מזוז: חמש שנים בינתיים האינפלציה גדלה-

יוסי ניסן: התקציב מאוזן-

שמעון מזוז: יוסי, בחמש שנים ששינו היינו ראשי רשויות לא הייתה אינפלציה כמעט. אז כשקיבלת התייקרות עם השכר וזה זה נתן לך די אוויר. היום עד שאתה רץ סביב הזנב של עצמך עם הדבר הזה של ההתייקרויות. אתה מייקר עכשיו ביוני, אינפלציה שהייתה שנה שעברה 5.29 זה בכלל פיצוי על 2023. אתה מייקר את זה עכשיו. עד שאתה תגיע ל-2025 זה כבר לא יהיה רלוונטי ולכן אני אומר לך שאם רוצים לקיים יישוב שהוא [...] אתם מספר שלוש בארץ בסוציאקונומי אחרי כפר שמריהו ו-

יוסי ניסן: עומר.

שמעון מזוז: לא, עומר אחריכם. סביון וכפר שמריהו. שניהם יישובים, אחד עם 1,900, אחד 3,900. אתם ישוב יותר גדול. אי אפשר לנהל ישוב ואני אמרתי לו. אם אני הייתי במצב שלך הייתי מתפטר מראש. אי אפשר לנהל ישוב אם אתם רוצים לקבל שירותים-

יוסי ניסן: הוא ידע מה המצב-

*** מדברים ביחד.**

שמעון מזוז: אני אומר לך. גם במיתר שקלתי להתפטר עד שראיתי שאני מצליח לאזן את התקציב. הצלחתי. אבל לא משנה. בשביל זה צריך לעשות הרבה מאוד. אי אפשר גם אם הוא הבטיח. התהליך של ללכת להביא כספים נוספים 4-5 שנים ובינתיים צריך לחיות. צריך לספק לכם שירותים. היום הייתה לנו פגישה עם דודאים. הולכים לסגור את גני הדס והולכים לסגור את בורבא. הולכים להעלות את הטונה של הפינוי. לא של הפינוי, של ההיטל הטמנה ב-100 שקל. בגלל שהם מפעל ממיין. זה עוד 100-200 אלף שקל רק הסיפור הזה הקטן. לכן אני חושב שבאמת לייקר דווקא לאוכלוסייה הזאת, לא קל. לא קל לקחת, אבל אני לא יודע למה זוג בגיל 69-70, בגיל שלי אגב, גם אני שם. אני גם נמצא שם, למרות שהיא הייתה המחנכת שלי אני לא רוצה לגלות. אבל עדיין אני אומר לכם שאי אפשר לנהל ישוב. אתם רוצים לקבל ישוב ברמה. אתה יודע בכמה עלו הוצאות האבטחה בשנה האחרונה? מאז המלחמה?

יוסי ניסן: למי אתה מספר? אני שילמתי-

שמעון מזוז: נכון, אבל אתה צריך עכשיו להמשיך לשלם. אני לא מבין מאיפה אתם רוצים להחזיק ישוב ברמה הזאת, סוציאקונומי 3 מספר 252 בארץ. יש 255 רשויות, אתם ב-253. 4 ו-5 זה כפר שמריהו וסביון. אי אפשר ב-60 שקל. אתם יודעים מה ההכנסה הנורמטיבית מארנונה שצריכה להיות ביישוב כמו שלכם, בסוציאקונומי 10, מעל 90 שקל. זה מה שמשדר הפנים תיכנס לאתר של משרד הפנים, ותבדוק. ההכנסה בסוציאקונומי 10 לפני שאתה בא לדבר, על זה שאתה צריך כסף, קודם כל תגבה 90 שקל. מעל 90 שקל ב-2005. מעל 90 שקל אתם גובים שני שלישי. אי אפשר.

אלעד ארזי: טוב, תודה.

תמי - תושבת: אפשר להוסיף מילה?

אלעד ארזי: אני מעדיף שלא.

ענבר כהן: אנחנו מה זה קצרים.

אלעד ארזי: טוב, אנחנו פועלים לעשות סדר במגוון תחומים. חלק מזה זה גם הנושא הזה. חלק מזה זה גם הנושא הזה, מה שעשינו כאן זה להשוות את אופן הגבייה לרשויות בעלות מאפיינים דומים וליצור שוויון בין כל מקבלי ההנחה וכמובן-

ירון - תושב: למה שלא תשמיע את התושבים. אם אנחנו רוצים להשמיע את קולנו?

אלעד ארזי: אפשר בעיקרון בסוף, אבל גם היה אפשר לפני כן לבוא. אם אתה רוצה, ירון, אתה תרצה לדבר, אני אתן לך.

ירון - תושב: אני אשמח מאוד.

אלעד ארזי: וכמובן לפעול על פי תקנות החוק. דיבר פה יוסי על עלייה של הטייס האוטומטי, אני רק אסביר טיפונת. עלייה אוטומטית בארנונה כפי שכל מי שמבין מעט מספרים ובכלכלה יודע, משקפת בעצם את עליית המחירים בכל תחום כפי שציננה ברוריה אליעז קודם לכן. העלויות של המועצה עולות בהתאם ולהתייחס לעליית הארנונה כתוספת הכנסה משמעותית בלי לקחת בחשבון את העלייה בהוצאות המועצה, אני הייתי קורא לזה חובבנות. העיתוי, דיבר על העיתוי. דיברנו על העיתוי לפני כן שהעיתוי לא נכון. אני אגיד בסוף אף פעם אין עיתוי נכון למהלך של שינוי קביעה אבל המהלך הזה מייצר שוויון. דיברו פה על התייעלות בנושא המועצה, אין ספק שצריך התייעלות, תמיד צריך התייעלות. אני פה כשלושה חודשים, חמש שנים היה צריך פה התייעלות ואנחנו בהחלט נתייעל גם בהמשך. בנושא הפיתוח הכלכלי, אנו עוסקים בפיתוח כלכלי כל הזמן. מספיק להסתכל בלוח הפגישות שלנו כדי לראות זאת. אני נפגשתי עם שרי ממשלה ועומדים בקשר עם גופים נוספים כדי לייצר פה הכנסות לישוב. אני עוסק בזה ללא הרף. נרקמים פה שיתופי פעולה עם בני שמעון, עם רהט, רמת נגב. רק היום הייתה פה פגישה מאוד משמעותית עם קרן קיימת לישראל שהסכימו למשהו חסר תקדים, זה לתת מיליון וחצי שקל לטובת פיתוח בעיר.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אני לא הפרעתי לך. זה לעולם לא היה כי תמיד היה מציינג. ללא מציינג בסכום כזה שהסכימו לתת בעבר על 700 אלף שקלים, יש פה משהו שהוא יוצא מגדר הרגיל. וזה מהיום. כנ"ל גם לגבי הסוכנות היהודית, קרנות נוספות, אנחנו פועלים בימים אלה להקמת פורום כלכלי בהובלתי. פורום נרחב, צריך סבלנות אבל הכספים יגיעו אני מבטיח לכם. ואם אני אומר זה לא ייקח ארבע שנים. אני בטוח בנושא ועדות הארנונה שמרים תייצר אווירה נעימה, דיסקרטית. מרים, אני סומך עליך, על תהליך הניהול שלך, על רגישות, החוכמה שלך, את נכס היישוב הזה ואני בטוח שכל מי שיפגע ויהיה צורך ועזרה כלכלית אנחנו נדע לסייע לו בהתאם. צחי לפני כן ציין את המספרים בצורה נכונה, יש פה בסוף משפחות באמת באופן יחסי במספר נמוך שנפגעות בצורה משמעותית, אליהן יכול להיות שנצטרך להתייחס בצורה שונה ואנחנו נעשה זאת ברגישות ובחוכמה. אמרו קודם לפני. המהלך הוא לא מהלך שהוא מהלך קל, אנחנו רוצים להיות רגישים לכולם ויכול להיות שהיה קל יותר לבוא ולייצר פה עליית ארנונה גורפת לכולם אבל אני כן בסוף רוצה להחזיר את הכדור אל האחריות שלי כראש רשות ואנחנו ניתן תקופה כן לגייס כספים חיצוניים ולכן כרגע לא הייתה החלטה לבצע עליית ארנונה גורפת לכולם. אני כן מבקש לא להתייחס לדברים בפופוליות ולהתייחס אליהם בצורה הגונה, יש פה משפחות ואנשים ואנחנו נעשה כל מה שצריך כדי להיות קשובים ולגעת בכל תושב ותושב. טוב, אני עכשיו מבקש להצביע לסעיף 1 אישור צו הארנונה-

יוסי ניסן: אולי נשמע את ירון.

אלעד ארזי: אה, ירון. אתה רוצה עכשיו? סליחה. אז רק בקצרה בבקשה.

ירון - תושב: זה הולך להיות מאוד קצר. אני הרבה לא מכירים אותי והרבה חלק כן כבר מכירים אותי יש לי את החנות של המחשבים, פלאפונים פה בישוב. אנחנו מגדלים בן 25 שהוא נכה על כיסא גלגלים, אנחנו גרים בשרונית. אני יכול להגיד ששלחנו מספר מכתבים, גם קודם כל אנשי הרווחה, אנשי שאתם קוראים להם, הרגישות וזה, זה לא היה בישוב הזה. אנחנו גרים פה בערך 15 שנה ברמה של אפילו מישהו לא שאל אם צריכים משהו, אם צריך לעזור משהו, אם לבקש אולי משהו, שום דבר. אנחנו יודעים את המצב, אני מבין שגם הרבה מאוד מודעים לעניין הזה. החלטה כמו שאתם נותנים עכשיו, שאני מאמין תעבור ואולי בקול אחד בקושי תעבור, זו החלטה שהיא בכייה לדורות. כי לעשות מהלך שהוא מאוד-מאוד משמעותי בקול אחד, שהוא כף המאזניים ויעבור. אני חושב שזה, אנחנו בשרונית פה, שלחנו מכתבים להנדסה, שלחנו מכתבים לראש המועצה, שלחנו מכתבים שיטפלו, בוא, אתם לא יודעים מה זה, שהבן שלך נופל בכיסא גלגלים באמצע הכביש ואתה נמצא במקום אחר ולא התייחסת, אפילו תשובה למכתב לא התייחסת. זו הרגישות שיש ליישוב הזה, שיש שם, אי אפשר להתנייד בשרונית בשום צורה בכיסא גלגלים. בוא, אי אפשר, לא עם עוזר ולא בלי עוזר. עכשיו, אנחנו חווים את זה, אנחנו מתברברים שם שלוש או ארבע שנים כבר בשרונית ואין בזה טיפה אפילו, אתה יודע, מה זה. כשמישהו יבוא ויגיד לך אתה צודק פה, בוא נחשוב איפה אתה, פה אני אעזור לך, אולי פה אני אעזור לך, איפה הדרך שהוא צריך לעבור? שום דבר, זו התעלמות מוחלטת. אני יכול להגיד שהנושא הזה כבר יעבור שלב לעניין של תביעה. זה אני אגיד בצורה חד משמעית, אבל כל הנושא של לפגוע, במשפחות שבאמת אף אחד לא יודע, פה הרבה מכירים אותי, אני לא בא להתבכיין ולהגיד קשה לי, מה קשה לי, אני לא אגש לוועדה הזו בשום צורה ואני זכאי. אני יכול להגיד לכולם בצורה חד משמעית "אני זכאי", אבל לא להגיש את הדבר הזה. לבוא בצורה של להעביר משהו שהוא כל כך משמעותי, אני הייתי תושב היישוב הזה קרוב ל-18 שנה, ש-18 שנה זה נעשה, ולהביא אותו כרגע באיזשהו אחרי שלושה חודשים, שרשות מועצה נבחרה, פשוט עצוב לחלוטין לשמוע את זה. אתה יודע, אני שומע כל הזמן מדברים מספרים, אבל מישהו שקובע לגדל מישהו שהוא סיעודי, סיעודי, זה לא מדברים על מישהו שהוא נכה 20 אחוז, 30 אחוז, 40 אחוז. נכה 188 אחוז, ברמה של, אני לא צריך להסביר לכם את הקשיים. אני לא מאחל לאף אחד פה לחוות את העניין הזה. זה מה שרציתי וחשוב לי להגיד לכולם, שיושבים פה ומרימים את האצבע ומצביעים שלפחות תרעד להם היד כשהם מצביעים ויגידו ויעשו הצבעה בצורה כזאת, ומעבירים החלטה כזאת. אם היה החלטה שעוברת ברוב קולות, וואלה, הייתי עובר ומצדיע לכולם ואומר וואלה, תעבור. ברגע שהיא עוברת ממש בצורה של, אני אקרא לזה אפילו מחטף בצורה הזאת, לא יצא איזה מכתב מסודר לכל אלה שבאמת נמצאים עם ההנחה הזאת, צריכים, לא צריכים, מה המצב? באמת לבוא לעשות איתם שיחה, להקשיב להם. להקשיב להם. לעשות אותה בשלושה חודשים כשהמועצה אפילו עוד לא הכירה, עוד לא התחילה לעשות איזשהו תהליך מסוים ולעשות דבר כזה בגלל שחסר קצת כסף במועצה, אז מצאו איזה נישא שקל מאוד לקחת כסף. אני חושב שזה הכי חמור שבעולם אבל זה מה שלי יש להגיד ואני רק מעניין ואותי לראות. לפחות שהידיים ירעדו כשמצביעים.

תמי - תושבת: אני רוצה רק להסתכל על זה בכיוון אחר. אגב, אני נכה. אני עדיין לא במקום-

ירון - תושב: זה מכעיס אותי. אם אני אביא לך את הבן שלי לידך, את תקראי לעצמך נכה-

תמי - תושבת: תן לי-

ירון - תושב: לא. מי שבא ואומר אני נכה שישב ליד הבן שלי ויגיד אני נכה. ואז הוא יכול להגיד אני נכה-

תמי - תושבת: שנייה, ירון. תן לי רק לסיים-

ירון - תושב: יש הבדל בין נכה של 30 אחוז ל-188 אחוז-

תמי - תושבת: לא, לא, שנייה. אני לא מתווכחת איתך-

ירון - תושב: וגם, דרך אגב, הסיפור על הבן שלי אני מאמין שאף אחד. דרך אגב, אני פעם ראשונה שאני פה במועצה ואני מדבר מדם לבי. אני אומר את זה כי ראיתי על הסכום של הכסף ופה לשם וזה פחות מעניין. מה שיותר מעניין זה המחטף שנעשה.

תמי - תושבת: ירון, אני לא מתווכחת איתך בכלל. אגב, זה לא 30 אחוז. נכון שלא רואים עליי ותודה לאל, סליחה ותודה לאל, אני לא במצב שלו ואני מצטערת על המצב שלך. אני עדיין לא זכאית, אבל זה יבוא, אני לא יודעת מתי זה יגיע. אבל אני מסתכלת על זה מכיוון אחר. יש חוק במדינה. החוק אומר 100 מטר.

ענבר כהן: לא, החוק אומר שיש לך. הנחות הארנונה שאנחנו מדברים עליהן כרגע זה הנחות רשות. כל רשות יכולה להחליט מה הגובה, מה שטח הבית שהיא מוכנה לתת בתוכו. אנחנו משווים פשוט, א' למגוון הנחות דומה שיש לנו ביישוב לנכויות אחרות וליישובים בסטטוס סוציאקונומי דומה.

תמי - תושבת: מה שאני אומרת זה שאתם כנבחרים ציבור צריכים לפעול לפי החוק. מה שאומר החוק זה מה שצריך להיות. גם אם זה לא נוח וכנראה, לא יודעת מתי, זה יפגע גם בי-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: תמי, עוד דברים?

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: טוב, תמי-

תמי - תושבת: אתם צריכים לפעול לפי החוק, זה הכל.

אלעד ארזי: בסדר. חברים. עוד הפעם, סעיף 1 אישור צו הארנונה לשנת 2024. מי בעד? מי נגד?

ברוריה אליעז: אני רק רוצה להוסיף יחד עם הנגד שזה בהתאם לחוק. אנחנו לא-

תוצאות ההצבעה :

בעד – 5 (ארזי, אביטן-אבישר, אוזן, אלגרבל, כהן)

נגד – 4 (ניסן, אליעז, לוי, בן אשר)

החלטה: מליאת המועצה אישרה ברוב קולות את צו הארנונה לשנת 2024.

לסעיף 2 - אישור צו הארנונה לשנת 2025.

אלעד ארזי: סעיף 2-

שמואל לביא: תגיד למיקרופון מי.

אלעד ארזי: אמרתי חמישה בעד, ארבעה נגד.

ענבר כהן: שמות לא צריך.

אלעד ארזי: לא צריך שמות.

אלעד ארזי: סעיף 2, אישור צו הארנונה לשנת 2025. מי בעד? מי נגד? חמישה בעד, ארבעה נגד. אפס נמנעים. טוב, תודה רבה לכם. אני נועל את הישיבה. בדקנו את אמרת דבר שכאילו מפליא את אלה שהצביעו נגד. אני בעד, מי נגד? אני רק רוצה להוסיף יחד עם הנגד שזה בהתאם לחוק, אנחנו לא חורגים. סעיף 2, אולי תגיד למיקרופון. כמות. 4 נגד, 5 בעד, 4 נגד. עוד שמות? סעיף 2 יישוב צו הארנונה לשנת 2025 מי בעד? שתיים. מי נגד? ארנונה לשנת 2025 סעיף 2 אישור צו הארנונה לשנת 5 בעד (ארזי, אביטן-אבישר, אוזן, אלגרבל, כהן), 4 נגד (ניסן, אליעז, לוי, בן אשר) 0 נמנעים.

החלטה: מליאת המועצה אישרה ברוב קולות את צו הארנונה לשנת 2025.

אלעד ארזי: טוב, תודה רבה לכם, אני נועל את הישיבה.

_____ (-)

עדנה זטלאוי – מזכירת המועצה

_____ (-)

אלעד ארזי – ראש המועצה

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
רוב.	המליאה אישרה את צו הארנונה לשנת 2024.	1
רוב	המליאה אישרה את צו הארנונה לשנת 2025.	2